

عنوان مقاله:

وضعیت تشیع در عصر ایلخانان با در نظر گرفتن شهر حله

محل انتشار:

سومین همایش ملی پژوهش های نوین در حوزه علوم انسانی و مطالعات اجتماعی ایران (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

منصوره امیری - کارشناسی ارشد تاریخ ایران اسلامی دانشگاه بین المللی امام خمینی قزوین

خلاصه مقاله:

در عصر ایلخانان، سرزمین اسلامی ایران با تسامح مذهبی مغولان مواجه شد. سرزمینی که تا پیش از قرن هفتم نماینده تسنن بود، به یک باره عرصه ی فعالیت و حضور پر شور ادیان و مذاهب مختلف می شود. یکی از این مذاهب، مذهب تشیع بود. تشیع که قرن ها در سکوت و انزوا به حیات خود می داد، با شرایطی مواجه شد که توانست خود را به بطن جامعه بکشانند. تشیع که در قرون پیشین در مبارزات اجتماعی و مذهبی با شکست در مقابل با تسنن روبه رو می شد، توانست حتی در عرصه سیاست به موفقیت دست یابد. البته باید خاطر نشان کرد که شیعه در طی سده های پیش از حمله مغولان از حرکت باز نایستادند. تحركات شیعه، صورت مخفیانه به خود گرفته بود. استمرار این جریان به حضور فعال تشیع در زمان ایلخانان کمک شایانی کرد. در جریان حمله مغولان، شهرهای شیعی عراق در امان ماندند. یکی از این شهرها حله می باشد که مهد پرورش عالمان صاحب نامی است. حله را می توان یکی از شهرهای مهم عصر ایلخانی دانست. فقها با تحت تاثیر قرار دادن هلاکو خان این شهر را از ویرانی نجات دادند و بعد از آن تحت تاثیر عالمی نامدار اولجایتو به تشیع گرایید. مقاله ی پیش رو به معرفی حله و فعالیت های مذهبی آن می پردازد. فعالیت های مذهبی حله شامل تاسیس حوزه ی علمیه حله، تربیت علمای برجسته ی دینی و توسعه و گسترش تشیع می شود، تا جایی که حتی ایلخانان به اسلام در می آیند و شاخه ی تشیع نیز رشد می یابد.

کلمات کلیدی:

حله-ایلخانان-تشیع-علامه حلی-علماء

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/654761>

